

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Todorov Dmitri, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2020, în cauza penală în privința lui,

Todorov Dmitri XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 07.06.2019 – 24.12.2019

instanța de apel: 11.02.2020 – 06.07.2020

instanța de recurs: 14.09.2020 – 16.12.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 decembrie 2019, Todorov Dmitri a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2), lit. d) Cod penal, și în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa în formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12.02.2019, a fost adăugat parțial pedeapsa neexecutată și s-a stabilit definitiv 3 ani și 1 lună închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul ispășirii pedepsei cu închisoarea s-a calculat din 24.12.2019.

2. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20.01.2020, a fost înlăturată omisiunea vădită la pronunțarea sentinței din 24.12.2019 și în partea dispozitivă a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24.12.2019 s-a introdus un nou aliniat cu următorul conținut „până la rămânerea definitivă a sentinței, se aplică măsura preventivă în privința lui Todorov Dmitri – arestul preventiv.”

3. În sentință, prima instanță a constatat că, Todorov Dmitri la 23 iunie 2016, aproximativ pe la orele 13.00, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul

prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, aflându-se în ghereta „Opti-Fram”, pe str. M. Varlam 63, mun. Chișinău, de unde pe ascuns de pe masă a sustras un telefon mobil de model „HTS Desire 516”, care se afla într-o husă la preț de 150 lei, în telefon se afla cartela SIM cu nr. XXXXX, astfel cauzându-i părții vătămate cet. Tabor Natalia, daune în proporții considerabile în sumă totală de 3950 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Todorov Dmitri a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin.(2), lit. d) Cod penal, individualizată prin „furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.”

Cauza a fost examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală în baza art.364¹ Cod de procedură penală.

4. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Todorov Dmitri, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie cumulate pedepse, să fie redusă pedeapsă în legătură cu condiții de detenție inumane și degradante contrar art.3 CEDO, aplicarea Legii nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

4.1. În motivarea cererii de apel, inculpatul a menționat că:

- a fost inclusă perioada aflării în stare de arest din 24.11.2018 și nu a cumulat pedeapsa redusă prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27.11.2019;

- în cadrul cercetării judecătorești s-a solicitat audierea martorului din IP Centru, pentru a confirma că în perioada anului 2016, în biroul acestuia, a restituit părții vătămate paguba, însă instanța de judecată a respins solicitarea;

- a solicitat inculpatul ca în privința lui să fie aplicate prevederile Legii nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, invocând că întrunește condițiile acestei legi, dat fiind faptul că nu a fost niciodată amnistiat, a recunoscut vina, a recuperat paguba, se căiește de cele comise, a executat mai mult de 1/3 din pedeapsă, are doi copii.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2020, a fost respins ca nefondat apelul avocatului inculpatului și menținută sentința fără modificări.

Termenul de executare a pedepsei stabilite lui Todorov Dmitri, a fost calculat de la data pronunțării prezentei decizii – 06.07.2020, cu includerea în acest termen a duratei aflării acestuia în stare de arest, de pe data de 24.12.2019 până la data de 06.07.2020.

5.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Todorov Dmitri în baza art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal, după indici calificativi – furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Instanța de apel a considerat dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului Todorov Dmitri prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi declarațiile părții vătămate Tabor Natalia (f.d-20), declarațiile martorului Proțic Alexei (f.d.21), procesul-verbal de recunoaștere a persoanei prin care martorul Proțic Alexei a recunoscut pe cet. Todorov Dmitri ca fiind cel care i-a comercializat telefonul mobil de model HTC Desire(f.d.22).

Instanța de apel, examinând probatoriul, consideră dovedită indubitabil vina inculpatului Todorov Dmitri în comiterea furtului, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, acțiunile lui just au fost calificate în temeiul art. 186 alin.(2), lit. d) Cod penal, iar personalitatea acestuia susceptibilă supusă răspunderii penale.

Instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Todorov Dmitri, a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunii mai puțin grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului, care anterior a fost judecat pentru infracțiune similară, nu se află la medicul psihiatru sau narcolog.

Instanța de apel efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, constată că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, ținând cont de prevederile art.364¹ Cod de procedura penală, or, la caz, nu poate fi numită în privința inculpatului Todorov Dmitri unei pedepse mai blânde non privative de libertate, de vreme ce acesta anterior a fost tras la răspundere penală, însă nu a făcut careva concluzii de rigoare și a comis o nouă infracțiune.

Totodată, instanța de apel a ținut cont și de prevederile art. 85 alin.(1) Cod penal și de faptul că inculpatul Todorov Dmitri a fost condamnat prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12.02.2019, în baza art. 190 alin.(1) și 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 3 ani închisoare.

Cu privire la solicitarea inculpatului Todorov Dmitri privind calcularea începutului pedepsei din data reținerii acestuia, instanța de apel a reținut că prima instanța legal a dispus ca termenul ispășirii pedepsei cu închisoarea de calculat din 24.12.2019, când a fost pronunțată sentința, or, deși inculpatul indică că a fost reținut la data de 24.11.2018, atunci este necesar de menționat că Todorov Dmitri a fost reținut pe o altă cauză penală, iar aplicarea în ordinea prevederilor art. 85 Cod penal a pedepsei definitive, impune adăugarea parțială a părții neexecutate a pedepsei stabilite prin sentința anterioară, astfel încât partea executată a pedepsei ce includea perioada aflării inculpatului în stare de arest, inclusiv data reținerii acestuia din 24.11.2018 pe sentința anterioară, nefiind pasibilă a fi inclusă la stabilirea pedepsei definitive conform art. 85 Cod penal.

Instanța de apel a respins și solicitarea inculpatului privind aplicarea Legii nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R.Moldova, or, acesta nu întrunește exigențele art.1 alin.(1) al Legii nr. 210 din 29.07.2016, privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, care prevede că „Prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal și celor condamnate care sânt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sânt evaluate psihologic ca prezentînd risc de recidivă mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art. 2–9, 11 și 12.” Art.10 alin.(1), lit. m) indică că „ Prevederile art. 1–9 nu se aplică persoanei m) în privința căreia a fost înlăturată anterior răspunderea penală, de trei sau mai multe ori, în temeiul împăcării părților conform prevederilor art. 109 din Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002.”

Din materialele cauzei penale, rezultă că, inculpatul Todorov Dmitri anterior a fost atras la răspundere penală de mai multe ori, iar pe 3 cauze penale, procesul penal a fost încetat, în legătură cu împăcarea părților, fapt ce denotă că, Todorov Dmitri are restricție la aplicarea Legii nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R.Moldova, or în privința inculpatului a fost încetat procesul penal prin sentința Judecătorei Ciocana din 03.09.2010 pe art. 186 alin. Cod penal (f.d. 200), sentința Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 15.10.2014 pe art. 186 alin. (2), Cod penal (f.d. 36, 103) în temeiul art. 109 Cod penal, precum și prin ordonanța de încetare a urmăririi penale pe

art. 192/1 alin. (1) Cod penal, din 22.11.2012 a Procuraturii sect. Ciocana mun. Chişinău, din motivul împăcării părţilor (f.d. 198).

În astfel de circumstanţe, instanţa de apel a conchis de a respinge solicitarea înaintată de inculpat în vederea încetării procesului penal în temeiul actului de amnistie, ca fiind neîntemeiată.

Cu privire la solicitarea privind aplicarea prevederilor art.385 alin. (5) Cod de procedură penală, în acest sens, instanţa de apel consideră că solicitarea dată urmează a fi respinsă, or, în cadrul cercetării judecătoreşti nu au fost prezentate probe ce ar atesta încălcarea drepturilor privind condiţiile de detenţie, garantate de art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, în situaţia în care inculpatul Todorov Dmitri nu a fost deţinut în stare de arest pe prezentă cauza penală, termenul de executare a pedepsei fiind calculat de la data pronunţării setninţei.

6. Decizia instanţei de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Todorov Dmitri.

6.1. În motivarea recursului ordinar, inculpatul Todorov Dmitri a menţionat că:

- nu au fost apreciate motivele apelului în egală măsură cu a tuturor părţilor;

- nu a fost calculată executarea pedepsei din momentul reţinerii;

- probelor prezentate li s-a dat o apreciere greşită;

- pedeapsa este una neechitabilă şi prea aspră ținând cont că a recunoscut vina şi a reparat paguba cauzată prin infracţiune.

7. Referinţă asupra recursului declarat nu a fost depusă.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanţei de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanţele de fond şi de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziţiei art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanţa de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanţei de apel, fără citarea părţilor, este în drept să decidă asupra inadmisibilităţii acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Lecturând textul recursului ordinar declarat de către inculpatul Todorov Dmitri, Colegiul penal constată că nu s-a indicat expres nici unul dintre temeiurile pentru declararea recursului prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă reieşind din esenţa argumentelor invocate se atestă că titularul cererii de recurs critică decizia instanţei de apel, invocând că probelor li s-a dat o apreciere greşită, iar pedeapsa aplicată este una

neechitabilă și prea aspră. Colegiul penal consideră neîntemeiate aceste argumente, deoarece vinovăția inculpatului a fost confirmată prin probele administrate, care la rândul său au fost detaliat cercetare și analizate de către instanțele de judecată. Colegiul penal reține că, în recursul declarat recurentul critică în bună parte inclusiv hotărârea instanței de apel, prin prisma faptului că nu au fost apreciate la justa valoare probele prezentate, în opinia căruia acestea nu dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Însă, verificând temeinicia deciziei adoptate de către instanța de apel, Colegiul penal consideră că criticile menționate nu și-au găsit confirmare la caz, deoarece în urma analizei hotărârii contestate, atât cumulul de probe prezentate de către partea acuzării, cât și cele prezentate de către partea apărării, toate au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Colegiul penal respinge ca nefondate alegațiile recurentului și reiterează că invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora sunt subsecvente.

Verificând hotărârea atacată, Colegiul apreciază că aceasta cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 CEDO.

Așadar, instanța de recurs în prezenta speță nu acceptă criticile recurentului, precum că hotărârea instanței de apel este una nemotivată și ilegală, deoarece probelor li s-a dat o apreciere greșită.

Lecturând textul deciziei instanței de apel, colegiul penal constată că aceasta a fost emisă cu respectarea cerințelor art. 414 alin. Cod de procedură penală. Astfel, instanța de apel, judecând cauza a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Instanța de apel și-a motivat hotărârea prin analiza și sinteza actelor și lucrărilor dosarului. Instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat justificat menținerea sentinței primei instanțe prin care Todorov Dmitri a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, și în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa în formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art.85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12.02.2019, a

fost adăugat parțial pedeapsa neexecutată și s-a stabilit definitiv de 3 ani și 1 lună închisoare.

Prin urmare, contrar celor invocate de către recurent, Colegiul penal verificând suplimentar lucrările dosarului, remarcă că judecând apelul instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv și a cercetat materialele dosarului, adoptând în consecință o soluție corectă de menținere a sentinței primei instanțe fără modificări.

Tot la acest capitol, instanța de recurs reține că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel s-a expus asupra tuturor motivelor esențiale invocate în apel, motivându-și decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv hotărârea cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la respingerea apelului declarat de către inculpatul Todorov Dmitri ca fiind nefondat, precum a fost expusă mai sus în pct. 5 al prezentei decizii.

Totodată, Colegiul penal reține că, din conținutul recursului și motivele invocate, Colegiul penal reține că recurentul semnalează și temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu norma de drept citată, Colegiul constată că acest temei nu-și găsește confirmare în speța dedusă judecării.

În acest context, Colegiul penal menționează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

În acest context, Colegiul penal consideră, că la aplicarea pedepsei inculpaților pentru infracțiunea săvârșită, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75, Cod penal.

Colegiul conchide că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Todorov Dmitri a săvârșit infracțiunea imputată lui, stabilindu-i o pedeapsă proporțională în raport cu infracțiunea comisă, împrejurări ce au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost apreciate cu respectarea prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Opozant argumentelor invocate de către recurent precum că, pedeapsa este una neechitabilă și prea aspră ținând cont de faptul că a recunoscut vina și a reparat paguba constatată prin infracțiune, Colegiul notează că instanța de apel efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a consideră că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, ținând cont de prevederile art.364¹ Cod de procedura penală.

Astfel, instanța de apel corect a constatat că, la caz, nu poate fi numită în privința inculpatului Todorov Dmitri a unei pedepse mai blânde non privative de libertate, de vreme ce acesta anterior a fost tras la răspundere penală, însă nu a făcut careva concluzii de rigoare și a comis o nouă infracțiune.

Totodată, având în vedere că inculpatul Todorov Dmitri a fost condamnat prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12.02.2019, în baza art. 190 alin.(1) și 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 3 ani închisoare, instanța de apel corect a ajuns la concluzia că prima instanță a stabilit legal, prin cumul de sentințe, o pedeapsă definitivă în formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 1 lună, la caz, corect fiind aplicate prevederile art. 85 Cod penal.

În acest sens Colegiul penal consideră că, pedeapsa aplicată inculpatului Todorov Dmitri este corectă, echitabilă și proporțională faptei comise, numită ținându-se cont de scopul pedepsei penale. Pedeapsa aplicată corespunde gradului prejudiciabil și de pericol social, circumstanțelor comiterii infracțiunii, atitudinii inculpatului față de cele întâmplate și conștientizarea pericolului crimei săvârșite.

Colegiul penal reține că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite, suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, statului și întregii

societăți, perturbate prin infracțiune. De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezenta erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul *Todorov Dmitri*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2020, în cauza penală în privința lui *Todorov Dmitri* XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 28 ianuarie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda